

Zalán Tibor

Várakozás

Hogy mikor zárult
be mögötte, arra már
nincs adat.

Megszokta az elhaladó
lépteket is.

Megáll, elindul, nem
nyit be soha, mégis

Képség

Ketten. A vízmosás,
alkonyi ázás. Ecetfa
benéz. Méri. Átsuhan
Az úton senki. Senki
Hagyom

Szerződés

Nem néz fel, remeg
tudja
hogy nézi. Izgalomtól
cserepes ajkát
nyalogatja a másik. Akár
a zsákmányát szemlélő
állat – vesztét
megsejtő áldozat,
míg vár

Madártörés

Nádszál az ember,
törékeny.
Hogyan tudsz aludni
ennyi fényben?
Párnádra mintha
leszállna
a törött madár. Vé-
res a szárnya,
vé-
res az árny
a.
Eljött, és
még ma veled hálna –
hajnalig
át-
visz a halálba